

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Sökanden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementet "ocean ibiza" – Registreringsansökan nr 10 610 525

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 8 oktober 2014 i ärende R 2207/2013-1

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 8 oktober 2014 i ärende R 2207/2013-1 på så sätt att invändningen som Marbella Atlantic Ocean Club, SL har gjort avslås och ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 10 610 525 "ocean ibiza" (blandat) för klass 41 beviljas, samt
- förplikta motparten att bära rättegångskostnaderna, inklusive samtliga kostnader som hänför sig till målet från och med förfarandet vid första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån vid tidigare instanser som har lett fram till förevarande talan.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 11 januari 2015 av Carlo De Nicola av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 november 2014 i mål F-52/11, De Nicola mot EIB

(Mål T-10/15)

(2015/C 073/60)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: C. De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen delvis ska upphäva den överklagade domen, att den ska ogiltigförklara punkterna 2 och 3 i domslutet och punkterna 5, 7, 14, 16–21, 24–27, 29, 32, 35–37, 39–43, 46–55, 57–59, 62–66, 68–69, 73–74, 76–77, 87–91, 93, 95–100, 103, 106–107, 109–112, 117, 120, 124, 142, 144–145, 148–153, 161–170, 175–182 och 184–193 i den överklagade domen. Klaganden yrkar vidare att tribunalen ska återförvisa målet till en annan avdelning vid personaldomstolen, i syfte att den, i annan sammansättning, på nytt prövar de ogiltigförklarade punkterna sedan det redan tidigare begärda läkarutlåtandet inhämtats. Klaganden förbehåller sig möjligheten att yrka om att åtgärder för bevisupptagning, med avseende på såväl direkt bevisning som motbevis, ska vidtas om det är nödvändigt mot bakgrund av de argument som framförts av den övriga parten, och att klaganden ska ha rätt att inkomma med handlingar som kan vederlägga den övriga partens argument. Slutligen har klaganden yrkat att den övriga parten i målet ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande grunder.

1. Bristande motivering av de angripna bestämmelserna.
2. Klaganden överklagar, vad beträffar ogiltigförklaringen av därmed sammanhängande rättsakter och de rättsakter som utredningskommittén har hänvisat till, beslutet att de inte kan tas upp till prövning, eftersom ansökan särskilt avsåg samtliga rättsakter som utredningskommittén har använt och begärt i onödan.
3. Beträffande fastställelsen av att det förekommit mobbning, överklagar klaganden personaldomstolens beslut på grund av vilseledande motivering, eftersom fastställelsen att en avtalsförpliktelse gentemot klaganden har åsidosatts inte utgör ett åläggande riktat mot banken och utgör inte heller en principförklaring.
4. Beträffande förpliktelsen att mobbningen ska upphöra, ska förbudet mot åläggandet inte anses vara absolut utan i stället undanröjas om det förekommer beteenden som kränker en människas värdighet och de grundläggande rättigheterna.
5. Vad beträffar ansökan om skadestånd med anledning av mobbningen, framhålls den omständigheten att personaldomstolen har återkallat hans ansökningar hos utredningskommittén och att EIB inte har några verkställighetsskyldigheter då detta inte angetts i något avgörande och då kommitténs beslut inte är obligatoriskt, inte är tvingande och inte heller är en processförutsättning.
6. Bad beträffar ansökan om skadestånd i sig gör klaganden gällande att personaldomstolen gjorde fel när den kritiserade klaganden för att inte närmare ha angett att det gjorts en felaktig rättstillämpning, och bestrider beslutet att skadeståndet ska uppgå till 3 000 euro.